

POROZUMIENIE MIĘDZYNARODOWE ŚMK

WSTĘP

Niniejszy dokument ma na celu rozszerzenie podstaw organizacyjnych uzgodnionych podczas Zgromadzeń Międzynarodowych (uwzględniając jednocześnie ustalenia kontynentalne). Mamy nadzieję, że dzięki temu uda się zebrać w jednym dokumencie wszystkie aspekty organizacyjne i tożsamościowe zatwierdzone przez wszystkich.

Dokument ten nie ma na celu bycia statutem, który w sposób jednoznaczny definiuje, czym jest bycie Świeckim Misjonarzem Kombonianinem (ŚMK), lecz stanowi wspólnie uzgodnioną linię orientacyjną, w oparciu o którą możemy się rozpoznawać. Łączy on zasadnicze elementy powołania ŚMK, jednocześnie szanując różnorodność poszczególnych krajów. Każda grupa ŚMK posiada własny regulamin (kartę lub statut), w którym szczegółowo rozwija specyficzne aspekty charakterystyczne dla swojego kraju.

WPROWADZENIE

W perspektywie Kościoła jako wspólnoty, charyzmat św. Daniela Comboniego jest darem Ducha dla Kościołów lokalnych, w których powstają ŚMK. Jako ruch misyjny laikatu komboniańskiego stanowi on wyraz misyjnego wymiaru poszczególnych Kościołów lokalnych – zarówno tych wysyłających, jak i przyjmujących – dając świadectwo Chrystusa w codziennej rzeczywistości (ekonomicznej, społecznej, politycznej, kulturowej) oraz wartości Królestwa Bożego, idąc w komunii z całą rodziną komboniańską.

A ponieważ chcemy przeżywać to razem, tak to uznajemy, ogłaszamy i modlimy się:

Jeden świat, jedna ludzkość, jedna wspólna odpowiedź!

KRYTERIA PRZYJĘCIA DO ŚMK

Aby zostać przyjętą jako członek Stowarzyszenia, osoba powinna jasno rozumieć, że ŚMK:

- a) Ma za mistrza i przewodnika Chrystusa, który zachęca go do wychodzenia ku drugiemu człowiekowi, oraz powinien prowadzić życie spójne ze swoją wiarą.
- b) Określa siebie poprzez wybór naśladowania Jezusa Chrystusa w kontekście Kościoła.
- c) Poprzez modlitwę, Słowo Boże oraz dzielenie charyzmatu z Rodziną Komboniańską podejmuje wspólną drogę z najuboższymi i najbardziej opuszczonymi.
- d) Podejmuje zobowiązania w obszarze duszpasterskim i/lub społecznym, włączając się w życie Kościoła lokalnego.
- e) Jest osobą dojrzałą, świecką, o duchu misyjnym, zdolną do przystosowania się, życia we wspólnocie oraz pracy zespołowej.
- f) Posiada odpowiednią formację: ludzką, chrześcijańską, komboniańską oraz zawodową.
- g) Potrafi pracować w zespole.
- h) Podejmuje trwałą drogę zaangażowania w służbę innym jako wyraz swojej wiary chrześcijańskiej.
- i) Zobowiązuje się do realizacji celów Stowarzyszenia.
- j) Powinien zakończyć etap formacyjny rozeznania, zgodnie z poniższymi zasadami:
 - Aby osoby pragnące włączyć się w działalność misyjną Stowarzyszenia mogły uczynić to właściwie, konieczne jest przeżycie jasnego procesu rozeznania powołania misyjnego i komboniańskiego jako osoby świeckiej.
 - Okres ten trwa około jednego roku. W tym czasie kandydat uczestniczy w spotkaniach formacyjnych organizowanych w swojej grupie macierzystej oraz aktywnie bierze udział w jej życiu. Otrzymuje formację misyjną i komboniańską uzupełniającą jego przygotowanie.
 - Na tym etapie niezbędne są towarzyszenie indywidualne oraz wspólnotowe przeżywanie wiary.
 - Po zakończeniu okresu rozeznania kandydat składa pisemny wniosek do zespołu koordynującego w swoim kraju o przyjęcie do Stowarzyszenia. Decyzja podejmowana jest na podstawie tego wniosku oraz opinii osoby towarzyszącej i grupy lokalnej, w której kandydat był zaangażowany.
 - Przyjęcie powinno zostać zatwierdzone przez Zgromadzenie krajowe podczas jego najbliższego posiedzenia. Ten etap należy celebrować lub sformalizować poprzez zewnętrzny znak (najczęściej w czasie Eucharystii).

CEL RUCHU

- a) Działać na rzecz ewangelizacji, promocji i integralnego rozwoju wśród ludów, do których jest posyłany, w szczególności tych najuboższych i najbardziej opuszczonych.
- b) Przygotowywać i posyłać Świeckich Misjonarzy Kombonianów, towarzyszyć ich posłudze misyjnej oraz troszczyć się o ich potrzeby zarówno na miejscu misji, jak i po ich powrocie.
- c) Promować animację misyjną oraz angażować się w życie Kościołów lokalnych.
- d) Uczestniczyć, zarówno indywidualnie, jak i wspólnotowo, w różnych przestrzeniach (wewnątrz- i pozaeklezyjalnych) głoszenia i dawania świadectwa, w koordynacji z innymi pokrewnymi ruchami.
- e) Towarzyszyć i podtrzymywać powołanie misyjne swoich członków przez całe życie, wszędzie tam, gdzie Pan ich w danym momencie powołuje.
- f) Tworzyć przestrzenie rozwoju i towarzyszenia wspólnotowego, które umacniają tożsamość ŚMK oraz życiowe zaangażowanie ich członków, niezależnie od miejsca, w którym się znajdują.

- g) Przeżywać powołanie we wspólnotach ŚMK, które tworzą przestrzeń komunikacji, integracji i wspólnej formacji, aby podtrzymywać więzi jako rodzina ŚMK.
- h) Otwierać misję dla świeckich, rozwijając autonomię, umacniając poszczególne grupy, dbając o dobrą organizację oraz żyjąc wspólną tożsamością przy jednoczesnej otwartości na Ducha.
- i) Być dla swoich członków wspólnotą chrześcijańską odniesienia, ustanawiając harmonogram modlitwy, rekolekcji, sakramentów oraz przeglądu życia wspólnotowego.

TOŻSAMOŚĆ ŚMK

Ruch ŚMK powstał, aby służyć potrzebom misyjnym świata. Odpowiedź na te potrzeby, wychodzenie ku ludziom, przekraczanie własnych granic – osobistych, kulturowych i narodowych – pozostaje naszym priorytetem jako ŚMK. Z naszego powołania jesteśmy wezwani do podjęcia podwójnej odpowiedzi na wezwanie do wychodzenia poza własną kulturę: zarówno na poziomie osobistym (jako odpowiedź każdego z nas), jak i na poziomie grupy ŚMK (biorąc wspólną odpowiedzialność za umożliwienie innym wyjazdu i działania także w naszym imieniu), otwierając Kościół na jego wymiar misyjny.

Wiemy, że misji nie można rozumieć jedynie w kategoriach geograficznych. W świecie globalnym potrzebujemy odpowiadać na te potrzeby w sposób przekrojowy. Uznanie i podjęcie odpowiedzialności jako rodzina ŚMK za te nowe rzeczywistości – obecne zarówno poza naszymi krajami, jak i w ich obrębie – jest kluczowe dla naszej służby jako ruchu misyjnego. Nie tylko reagując na skutki, ale przede wszystkim na przyczyny niesprawiedliwości świata.

Wierzimy, że wyjście misyjne poza własną kulturę, język itd. stanowi istotny element naszego powołania misyjnego oraz czas łaski dla każdego ŚMK. Jednak – podobnie jak Comboni – uznajemy, że osoby, które oddają życie misji i czynią ją centrum swojego życia, zarówno wyjeżdżając, jak i pozostając w swoim kraju, są integralną częścią naszej rodziny ŚMK, posiadając te same prawa i obowiązki. Jeśli postawimy misję w centrum i wszyscy oddamy się jej służbie, stworzymy jedną wielką rodzinę, zdolną do lepszej odpowiedzi misyjnej na rzecz najuboższych i najbardziej opuszczonych w każdym czasie.

To właśnie gotowość do służby misji Boga w miejscu i czasie, w którym Pan nas stawia, powinna nas charakteryzować jako ŚMK – a nie tylko czas spędzony poza własnym krajem. Tę propozycję powołaniową powinniśmy przedstawiać wszystkim, którzy chcą dołączyć do naszego ruchu misyjnego – zarówno tym, którzy mogą wyjechać, jak i tym, którzy oddają swoje życie misji we własnym kraju (w pracy misyjnej, formacji, animacji, pozyskiwaniu środków itd.).

Zachęcamy również nasze grupy do tworzenia wspólnot misyjnych w swoich krajach, służących różnym rzeczywistościom misyjnym, takim jak: duszpasterstwo ludów rdzennych, migrantów, JPIC (Sprawiedliwość, Pokój i Integralność Stworzenia), tereny słabo ewangelizowane itd.

Wszyscy razem, we współodpowiedzialności za naszą wspólną misję, którą przyjmujemy jako międzynarodowy ruch ŚMK.

Nasza tożsamość opiera się na trzech wymiarach:

Świecki

- Jesteśmy mężczyznami i kobietami, stanu wolnego lub małżeńskiego, o dojrzałości ludzkiej.
- Jesteśmy zanurzeni w rzeczywistości świeckiej (praca, rodzina...).
- Świadomi wartości różnorodności kulturowej, rozwijamy się ludzko, zawodowo i chrześcijańsko.
- Utrzymujemy się z własnej pracy w kraju pochodzenia.
- Działamy na rzecz wartości Królestwa Bożego, promując wyzwolenie ludów i ewangelizację.

- Posiadamy powołanie chrześcijańskie i poczucie przynależności do Kościoła.
- Mamy dojrzałą wiarę i jasne motywacje misyjne.
- Określamy się poprzez wybór naśladowania Jezusa Chrystusa w kontekście Kościoła i wspólnoty:
 - animując misyjnie Kościół lokalny i środowisko społeczne, w którym żyjemy;
 - działając na rzecz wyzwolenia człowieka, sprawiedliwości i pokoju.

Misyjny

- ŚMK przeżywają misję jako odpowiedź na powołanie chrześcijańskie.
- Jesteśmy gotowi i otwarci na wyjazd misyjny do ludów nieewangelizowanych lub potrzebujących umocnienia wiary.
- Pragniemy dzielić się życiem (wiarą, zdolnościami itd.) z ludami, do których jesteśmy posyłani – dając i przyjmując.
- Jako chrześcijanie głosimy Ewangelię:
 - Świadectwem życia;
 - Poprzez zaangażowanie społeczne i zawodowe na rzecz integralnego rozwoju człowieka;
 - Przez działalność duszpasterską, wspierając kościół posług;
 - Przez animację misyjną kościoła.
- Promujemy powołania misyjne.
- Realizujemy naszą misję z perspektywy ubogich, czyniąc ich protagonistami własnego wyzwolenia.

Komboniański

- Zjednoczeni z Rodziną Komboniańską, przeżywamy nasze powołanie w charyzmacie św. Daniela Comboniego, aktualizując go w rzeczywistości świeckiej.
- Działamy we współodpowiedzialności i współpracy z Rodziną Komboniańską.
- Oznacza to:
 - a) utożsamianie się z charyzmatem, znajomość założyciela i jego duchowości, aby być świadkami Ewangelii Jezusa;
 - b) realizowanie zasady „zbawiać Afrykę Afryką” poprzez wspieranie i rozwijanie lokalnych świeckich;
 - c) wybór preferencyjny na rzecz najuboższych (wykluczonych i zubożałych), zakorzeniony w wierze i obecny w rzeczywistościach takich jak polityka, edukacja, ekonomia – aż po gotowość niesienia krzyża razem z „ukrzyżowanymi” naszych czasów;
 - d) uznanie życia wspólnotowego za fundamentalny wymiar misji: realizowany we wspólnocie ŚMK (tam, gdzie to możliwe), we wspólnocie apostołskiej z Misjonarzami Komboniańskimi i innymi pracownikami duszpasterstwa, w stylu prostym i dzielącym życie z ludźmi;
 - e) kontynuowanie misji w kraju pochodzenia, zwłaszcza przez działania na rzecz sprawiedliwości i solidarności oraz przez styl życia alternatywny, wspierając projekty misyjne;
 - f) jako członkowie Rodziny Komboniańskiej (ŚMK, MCCJ, Misjonarki Komboniańskie) poszukiwanie okazji do wspólnotowych spotkań: zgromadzeń (np. jako obserwatorzy), rekolekcji, uroczystości komboniańskich itd.

OBSZARY MISJI

Nasze priorytety w działaniu misyjnym jako ŚMK to:

- Budzenie świadomości misyjnej w Kościele poprzez promowanie powołań misyjnych.
- Obecność na „peryferiach”, co nie zależy od położenia geograficznego, lecz od bycia tam, gdzie nikt nie chce iść.
- Wzmacnianie lokalnych liderów na terenach misyjnych, zgodnie z zasadą: „zbawiać Afrykę Afryką”.
- Umacnianie i zapewnianie ciągłości obecności ŚMK w społecznościach, w których jesteśmy obecni.

Kryteria wyboru miejsca misji:

- potrzeby Kościoła lokalnego;
- obszary pierwszej ewangelizacji oraz środowiska najuboższe;
- przygotowanie i talenty ŚMK;
- projekty zatwierdzone w kraju przyjmującym wspólnotę ŚMK;
- jasne i trwałe projekty, gwarantujące ciągłość działania;
- miejsca, w których ŚMK mogą żyć we wspólnocie, co sprzyja wzajemnemu wsparciu, formacji, międzynarodowości oraz byciu znakiem wspólnot ewangelizujących, gdzie każdy może się włączyć;
- uwzględnienie sytuacji rodzin z dziećmi tam, gdzie jest to konieczne.

Możliwe modele zaangażowania:

- **Model duszpasterski:** W tym modelu wspólnota ŚMK podejmuje dużą odpowiedzialność za działalność duszpasterską parafii, stając się punktem odniesienia dla wspólnoty. Jego atutem jest możliwość wyraźnego głoszenia wiary oraz ukazywania Kościoła bliższego ludziom. Obejmuje m.in.: towarzyszenie wspólnotom, formację świeckich, duszpasterstwo rodzin, świadectwo życia, organizację duszpasterską – w odpowiedzi na lokalne plany duszpasterskie.
- **Model społeczny:** Polega na zaangażowaniu w kwestie sprawiedliwości, pokoju, rozwoju wspólnotowego itp. Jest to model o szerokim zakresie działania, który ułatwia integrację ze społecznością i rzeczywistością życia. Obejmuje np.: wsparcie inicjatyw lokalnych (spółdzielnie, formacja ludzka), działania społeczne w duchu sprawiedliwości i pokoju, pracę z grupami marginalizowanymi (dzieci ulicy itd.).
- **Model zawodowy (profesjonalny):** ŚMK podejmują pracę w istniejących strukturach lokalnych jako ich część. Nie tworzy się nowych instytucji, lecz wspiera i wzmacnia to, co zostało zbudowane przez lokalne społeczności. Praca odbywa się „od wewnątrz”, poprzez rozwój lokalnych struktur i formację zawodową ludzi. Staramy się nie odbierać pracy lokalnym świeckim, lecz wspierać ich, wykonując własny zawód i wzmacniając istniejące środowisko.

Modele te mogą funkcjonować oddzielnie lub współistnieć w jednej wspólnocie czy obszarze działania.

PODSTAWOWE ASPEKTY METODOLOGII ŚMK

„Zbawiać Afrykę Afryką”

- Uznawać godność każdej osoby.
- Rozwijać postawę słuchania, współpracy, współodpowiedzialności i braterstwa.
- Wzmacniać lokalnych liderów w dziele ewangelizacji i promocji człowieka.

- Umacniać społeczności lokalne i towarzyszyć im tak, aby same stawały się podmiotami i odpowiedzialnymi za własną drogę.
- Promować dojrzałość, a nie zależność narodów.

Dzielić los z ludźmi

- Unikać pokusy tworzenia nadmiernych struktur lub projektów osobistych.
- Być do dyspozycji ludzi, żyjąc w prostocie.
- Wspierać projekty zgodnie z potrzebami i możliwościami Kościoła lokalnego.

Inkulturacyja i dialog międzyreligijny

- Szanujemy kulturę, tradycje i religię danego ludu; dlatego ważne jest poznanie języka, kraju i regionu.
- Włączać się w środowisko kulturowe z postawą pokory.
- Poznać i szanować przekonania oraz rytm życia ludzi.
- Być znakiem komunii i wspierać dialog międzyetniczny i międzyreligijny.
- Być wrażliwym na duchowość ludzi i narodów; przekazywać pewne prawdy oparte na Słowie, a nie na własnych przekonaniach.
- Przyjmować postawę wzajemności: dawania i przyjmowania.
- Uznawać, że tylko wtedy, gdy pozwalamy, by ubodzy nas ewangelizowali, jesteśmy zdolni do autentycznej misji.

Ewangelizować jako wspólnota

- Budować wspólnotę apostołską: mężczyzn, kobiet, dzieci, osób stanu wolnego i małżeńskiego, duchownych itd.
- Być znakiem wspólnot ewangelizujących.
- Pamiętać, że Ewangelia czytana, przyswajana i przeżywana we wspólnocie nabiera spójności i staje się odpowiedzią na konkretne sytuacje życia.
- Prowadzić dialog i nieść sobie wzajemną pomoc. Dialog powinien być stałym elementem całego procesu formacji ŚMK oraz środkiem rozwiązywania konfliktów.
- Wspierać formację i wymiar międzynarodowy.
- Zapewniać obecność koordynatora w każdej grupie.
- Rozwijać styl życia wspólnotowego, który opiera się na dzieleniu się tym, kim jesteśmy, co przeżywamy i co posiadamy.
- Utrzymywać więź z Kościołem, który nas posłał, jako istotny element.

Jak żyjemy

- ŚMK powinni wyróżniać się dyspozycyjnością, czyli gotowością do służby Misji.
- Dostosowywać styl życia do realiów danego ludu, prowadząc życie skromne i proste, bez negowania własnej kultury i tożsamości.
- Prowadzić styl życia ewangelicznego, korzystając z prostych środków.
- Wyraźna i solidarna opcja na rzecz ubogich wymaga życia blisko nich i ograniczania tego, co nas od nich oddziela.
- Prostota środków i struktur powinna określać nasz styl życia i obecność na misji.
- Wspólnota powinna być centrum naszego stylu życia misyjnego. Tam, gdzie jest rodzina, ona sama staje się pierwszą wspólnotą, którą należy troskliwie rozwijać i z której wychodzi ewangelizacja.
- Należy unikać sytuacji, w której na placówce misyjnej przebywają tylko dwie osoby, ponieważ prowadzi to do izolacji – wskazane jest tworzenie zespołów.

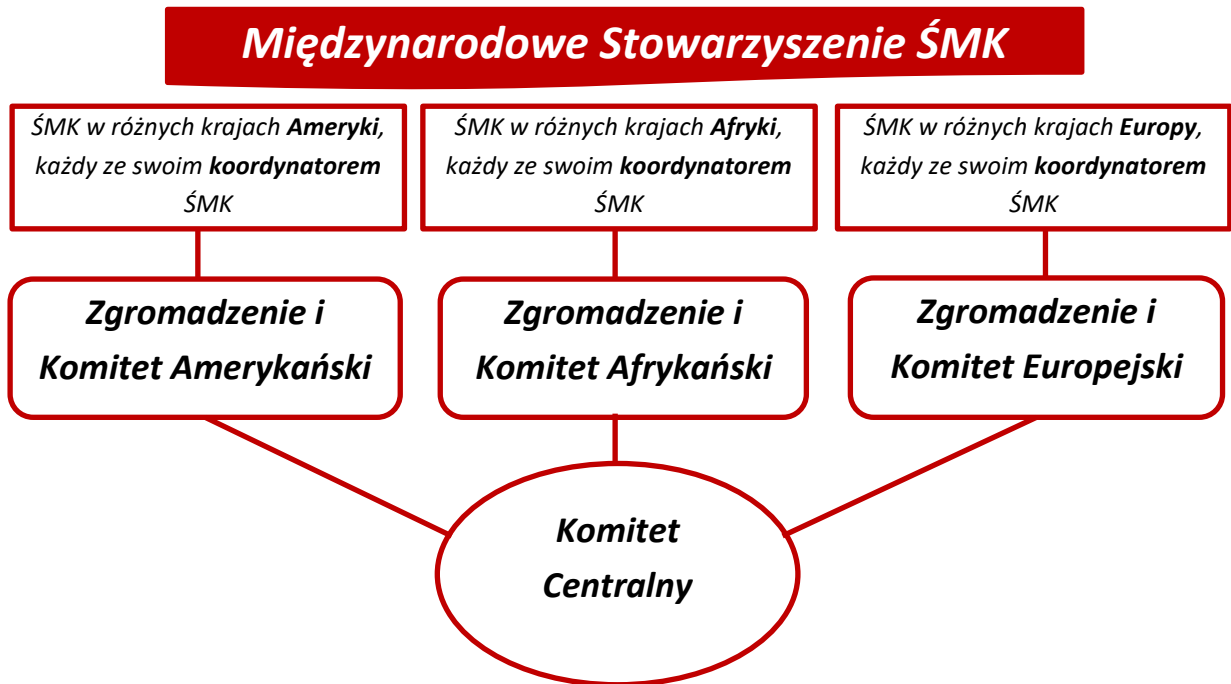

- Działanie ŚMK jako specjalisty powinno być wyraźnie osadzone w kontekście ewangelizacji i realizowane w duchu chrześcijańskim, aby nie być postrzeganym jedynie jako technik czy pracownik pomocowy, lecz ukazywać potrzebę integralnego rozwoju człowieka.

ZARZĄDZANIE I ORGANIZACJA STOWARZYSZENIA

Struktura organizacyjna Stowarzyszenia Świeckich Misjonarzy Kombonianów (ŚMK)

Statuty (regulaminy) poszczególnych krajów, porozumienia kontynentalne i międzynarodowe określają różne odpowiedzialności w Stowarzyszeniu.

Międzynarodowe Stowarzyszenie ŚMK:

Struktura naszego Stowarzyszenia została stworzona, aby służyć naszej wspólnej misji jako ŚMK. Uważamy, że misja ta realizuje się poprzez każdego ŚMK – poprzez jego świadectwo życia, poprzez nasze wspólnoty i grupy w poszczególnych krajach, a także dzięki współpracy na poziomie kontynentalnym i międzykontynentalnym.

Dlatego na szczycie struktury umieszczamy nasze Stowarzyszenie, które wyraża się w życiu misyjnym każdego ŚMK, aby każda forma koordynacji była w służbie naszej wspólnej misji.

Jako przestrzeń rozeznania i wypracowywania kierunków tej misji – realizowanej jako międzynarodowa rodzina ŚMK – mamy Zgromadzenie Międzynarodowe, z którego wynikają ogólne ustalenia kierujące działaniem Stowarzyszenia na poziomie międzynarodowym. Następnie każdy kraj, każda wspólnota i każdy ŚMK podejmują i dostosowują te wytyczne do swojej konkretnej rzeczywistości.

Międzynarodowe Zgromadzenie Ogólne

Zwołanie Międzynarodowego Zgromadzenia Ogólnego:

Zwyczajne Zgromadzenie Ogólne odbywa się co sześć lat i jest zwoływane przez Komitet Centralny z co najmniej trzymiesięcznym wyprzedzeniem poprzez pisemne zaproszenie wysyłane przez sekretarza do wszystkich krajów. Zaproszenie zawiera datę, miejsce i porządek obrad.

Uczestnicy:

Tworzą je przedstawiciele krajów, w których obecne jest Stowarzyszenie ŚMK. Każdy kraj reprezentują dwaj ŚMK z prawem głosu; w zależności od sytuacji może uczestniczyć także towarzyszący misjonarz MCCJ.

Obecność przedstawicieli każdego kraju jest kluczowa.

Zgromadzenie jest ważne przy obecności 2/3 uprawnionych (pierwszy termin). W przeciwnym razie odbywa się pół godziny później bez względu na liczbę obecnych.

Zgromadzenie Nadzwyczajne i jego zwołanie

Nadzwyczajne Zgromadzenie Ogólne zwoływane jest przez Komitet Centralny lub 1/3 członków Stowarzyszenia, gdy uznają to za stosowne dla dobra Stowarzyszenia, wskazując dzień, godzinę i miejsce spotkania oraz porządek obrad, z powiadomieniem z co najmniej piętnastodniowym wyprzedzeniem.

Możliwe jest zwołanie Zgromadzenia Nadzwyczajnego w formie online w celu omówienia lub zatwierdzenia pilnej sprawy, której decyzji nie można odłożyć do następnego Zwyczajnego Zgromadzenia.

Kompetencje Międzynarodowego Zgromadzenia Ogólnego:

- a) Zatwierdzanie ogólnych propozycji Stowarzyszenia ŚMK na poziomie międzynarodowym na kolejne 6 lat.
- b) Czuwanie nad celami Stowarzyszenia.
- c) Wybieranie i odwoływanie członków Komitetu Centralnego.
- d) Ocenianie propozycji ustalonych na poziomie międzynarodowym podczas poprzednich zgromadzeń oraz ocena działalności Komitetu Centralnego.
- e) Autentyczna interpretacja Statutów Stowarzyszenia.
- f) Zmiana Statutów Stowarzyszenia, podlegająca zatwierdzeniu przez właściwą władzę.
- g) Wnioskowanie o rozwiązanie Stowarzyszenia.

System głosowania na Zgromadzeniu:

Decyzje powinny być podejmowane, co do zasady, na drodze konsensusu.

- Głosowania odbywają się przez podniesienie ręki, chyba że któryś z członków ŚMK zażąda głosowania tajnego. Wymagana jest większość bezwzględna w pierwszym głosowaniu lub większość zwykła w kolejnych.
- W celu wyboru Komitetu Centralnego podejmuje się próbę osiągnięcia konsensusu, a przynajmniej przeprowadza się debatę z propozycjami, tak aby można było wysłuchać opinii zgromadzenia co do adekwatności składu oraz kandydatów/kandydatek. Następnie przedstawia się kandydatów i przeprowadza głosowanie. Głosowanie jest tajne i wymaga większości bezwzględnej w pierwszym głosowaniu lub większości zwykłej w kolejnych.
- Do podjęcia decyzji zmieniających ustalenia poprzednich zgromadzeń wymagana jest aprobatą 2/3 zgromadzenia.

Zgromadzenie Ogólne odbywa się co 6 lat.

Przygotowywany jest dokument roboczy, który przekazywany jest do podstawowych wspólnot (struktur), aby przygotować Zgromadzenie Ogólne w sposób maksymalnie ułatwiający udział wszystkich ŚMK.

Komitet Centralny:

Komitet Centralny składa się z 4 ŚMK oraz 1 towarzyszącego Misjonarza Kombonianina Serca Jezusowego (MCCJ) delegowanego przez Radę Generalną MCCJ. Spośród członków Komitetu Centralnego zgromadzenie wybiera koordynatora.

Zastępstwo:

- W przypadku zastąpienia delegata MCCJ Rady Generalnej, to Rada Generalna MCCJ wyznacza inną osobę na jego miejsce.
- W przypadku gdy któryś z członków ŚMK musi zrezygnować ze swojej funkcji przed kolejnym zgromadzeniem, zostaje on zastąpiony osobą wskazaną przez sam Komitet Centralny.

Aby uniknąć nadmiernej centralizacji Stowarzyszenia, Komitety Kontynentalne oraz zespoły koordynacyjne w poszczególnych krajach powinny być aktywne i realizować swoje zadania. Komitet Centralny zbiera się zwyczajowo z częstotliwością, którą sam określa, w formie i trybie, które ustala.

Komitet Centralny funkcjonuje zazwyczaj na zasadzie konsensusu. Jeśli nie zostanie on osiągnięty, przeprowadza się głosowanie większością oddanych głosów. W przypadku głosowań podczas spotkań Komitetu Centralnego, koordynator posiada głos rozstrzygający w razie remisu.

Członkowie Komitetu Centralnego są wybierani na kadencję sześciu lat i mogą zostać wybrani ponownie na kolejną kadencję.

Kompetencje Komitetu Centralnego

Zadania Komitetu Centralnego powinny być omawiane i dzielone pomiędzy poszczególnych członków:

- a) Zwoływanie Zgromadzenia Międzynarodowego i zapraszanie na nie grup ŚMK ze wszystkich krajów, a także przedstawicieli gałęzi Rodziny Komboniańskiej.
- b) Upowszechnianie dokumentów i ustaleń międzynarodowych.
- c) Rozeznawanie przyjętych ustaleń oraz najlepszych sposobów ich realizacji.
- d) Ożywianie refleksji nad zobowiązaniami Międzynarodowego Zgromadzenia Ogólnego, aby zachęcać wszystkich na poziomie międzynarodowym do realizacji podjętych ustaleń.
- e) Wspieranie komunikacji między wszystkimi krajami.
- f) Zachęcanie do wymiany doświadczeń.
- g) Utrzymywanie stałego kontaktu z zespołami koordynującymi grupy ŚMK w różnych krajach.
- h) Utrzymywanie kontaktu z koordynacjami kontynentalnymi.
- i) Utrzymywanie kontaktu ze wspólnotami międzynarodowymi.
- j) Reprezentowanie Stowarzyszenia na zewnątrz.
- k) Utrzymywanie regularnego dialogu z Radami Generalnymi Rodziny Komboniańskiej.
- l) Pośredniczenie między różnymi grupami ŚMK oraz prowincjami i innymi rzeczywistościami, aby wspierać cele Stowarzyszenia.
- m) Zarządzanie stroną internetową, blogiem oraz międzynarodową platformą formacyjną.
- n) Zawieranie umów i podejmowanie zobowiązań w imieniu Stowarzyszenia.
- o) Sporządzanie i przechowywanie protokołów Komitetu Centralnego i Zgromadzeń Ogólnych, a także ich zwołań.
- p) Opracowywanie pism, dokumentów i zaświadczeń wydawanych na poziomie międzynarodowym.
- q) Dbanie o dokumentację i archiwa Stowarzyszenia na poziomie międzynarodowym.
- r) Wspieranie rozeznawania i zaangażowania ekonomicznego w Stowarzyszeniu.

- s) Zarządzanie funduszami Stowarzyszenia na poziomie międzynarodowym zgodnie z decyzjami Zgromadzenia Międzynarodowego.
- t) Opracowywanie corocznego sprawozdania finansowego oraz budżetu na rok następny, a także przesyłanie tych dokumentów wszystkim grupom ŚMK.
- u) Koordynowanie zewnętrznego pozyskiwania środków na potrzeby Stowarzyszenia na poziomie międzynarodowym.
- v) Koordynowanie wyjazdów ŚMK na misje międzynarodowe oraz organizowanie wizyt we wspólnotach międzynarodowych, gdy jest to konieczne.
- w) Zatwierdzanie statutów grup w poszczególnych krajach oraz ich aktualizacji, w zgodzie ze statutami lub ustaleniami międzynarodowymi.
- x) Pomoc w rozeznawaniu nowych członków w krajach, w których ŚMK nie jest jeszcze obecne.

Towarzyszący MCCJ i jego kompetencje

Świeccy Misjonarze Kombonianie zwracają się do Przełożonego Generalnego MCCJ o wyznaczenie Towarzyszącego Komboniańskiego, który może uczestniczyć i zabierać głos we wszystkich spotkaniach Komitetu Centralnego. Jego misją jest towarzyszenie zespołowi oraz całemu funkcjonowaniu Stowarzyszenia, wnosząc zewnętrzną perspektywę, która pomaga w naszym życiu misyjnym oraz w przeżywaniu charyzmatu.

Komisje

Przewiduje się możliwość tworzenia na poziomie międzynarodowym komisji wspierających rozwój Stowarzyszenia. Komisje te podlegają Komitetowi Centralnemu.

Jeżeli zgromadzenie zatwierdzi komisję stałą, jej koordynator może zostać wybrany podczas zgromadzenia, po wyborze nowych członków Komitetu Centralnego (np. komisja ekonomiczna, komunikacyjna itd.).

Aby wzmocnić grupy w poszczególnych krajach oraz organizację kontynentalną, proponujemy:

1. Zwiększyć wysiłki na rzecz osiągnięcia autonomii we wszystkich obszarach.
2. Aby każdy ŚMK w ramach swoich obowiązków: „podejmował to, co do niego należy, i wykonywał to dobrze”.
3. Uświadomić sobie, że droga do autonomii prowadzi przez wzmocnienie organizacyjne, ekonomiczne i formacyjne.
4. Aby zarówno ŚMK, jak i towarzyszący MCCJ znali ustalenia międzynarodowe i kontynentalne. Powinny one być również zawarte w różnych regulaminach (statutach). Należy je także uwzględnić w formacji ciągłej grup.
5. Po spotkaniach kontynentalnych i międzykontynentalnych grupa w każdym kraju powinna się spotkać, aby włączyć i dostosować do swojej rzeczywistości zobowiązania podjęte na tych spotkaniach w planie działania grupy lub w jej regulaminie (statucie).

Zgromadzenia Kontynentalne

Zgromadzenia Kontynentalne odbywają się przynajmniej co 3 lata.

Tworzą je przedstawiciele krajów, w których obecne jest Stowarzyszenie ŚMK. Każdy kraj reprezentowany jest przez dwóch ŚMK z prawem głosu, a w zależności od sytuacji grup może uczestniczyć także towarzyszący MCCJ.

Każde zgromadzenie kontynentalne wybiera Komitet Kontynentalny, zgodnie z ustaleniami danego kontynentu.

Kompetencje Zgromadzenia Kontynentalnego:

1. Wybór i odwołanie Komitetu Kontynentalnego.
2. Ocena realizacji propozycji ustalonych na poziomie międzynarodowym oraz stopnia ich wdrożenia na kontynencie.
3. Ocena propozycji kontynentalnych z poprzednich zgromadzeń oraz opracowanie nowych na kolejne lata.
4. Ocena działalności Komitetu Kontynentalnego.

Kompetencje Komitetu Kontynentalnego:

1. Zwoływanie i przygotowanie spotkań kontynentalnych.
2. Realizacja decyzji podjętych na wcześniejszych zgromadzeniach (zarówno kontynentalnych, jak i międzynarodowych), w oparciu o różne obszary poruszane przez zgromadzenie (tożsamość, organizacja, formacja, komunikacja, ekonomia, rodzina komboniańska itd.).
3. Utrzymywanie stałej komunikacji z Komitetem Centralnym oraz z grupami na kontynencie.
4. Wspieranie komunikacji między krajami – jej utrzymywanie jako członków jednej rodziny jest kluczowe.
5. Wspieranie spotkań koordynatorów z różnych krajów w celu wymiany doświadczeń, formacji oraz organizacji, tak aby realizować przyjęte ustalenia. Spotkania te mogą być również organizowane dla różnych obszarów działalności grup, takich jak ekonomia, formacja, komunikacja itd.

Grupa ŚMK w każdym kraju

Jesteśmy świadomi różnorodności naszych grup pod względem struktury, liczby członków oraz ich drogi historycznej. W tym kontekście poniższe propozycje mają na celu ukierunkowanie naszej organizacji wewnętrznej, przy czym każdej grupie pozostawia się znalezienie najlepszego sposobu realizacji zadań zgodnie z jej możliwościami i konkretną rzeczywistością. Rekomenduje się:

1. Utworzyć zespół koordynujący składający się z: koordynatora, sekretarza i skarbnika. Powinien on być wybierany podczas zgromadzenia przez samych ŚMK oraz obejmować towarzyszącego MCCJ delegowanego przez Radę Prowincjalną. Zespół ten powinien przekazywać swoje raporty do Komitetu Centralnego i Kontynentalnego.
2. Wyznaczyć osobę odpowiedzialną za komunikację (strona internetowa, blog, media społecznościowe...).
3. Powołać zespół formacyjny, który powinien: planować i przygotowywać treści formacyjne oraz zapewniać ich realizację i ocenę.
4. Każda grupa lokalna powinna mieć osobę odpowiedzialną za formację, która będzie utrzymywać kontakt z osobami odpowiedzialnymi na poziomie krajowym.
5. W każdym kraju istnieje tylko jedna grupa ŚMK, obejmująca zarówno członków lokalnych, jak i pochodzących z innych krajów. Dlatego należy posiadać wspólny program, zatwierdzony na zgromadzeniu krajowym, oraz zespół koordynujący, który dzieli odpowiedzialności i wspólnie podejmuje najważniejsze decyzje. ŚMK mieszkający blisko siebie powinni także starać się dzielić niektóre działania, modlitwę, posiłki, formację itd.
6. Zgromadzenie ŚMK w każdym kraju powinno spotykać się corocznie (w wyjątkowych przypadkach co dwa lata).
7. Zespół koordynujący ŚMK w każdym kraju powinien spotykać się co najmniej dwa razy w roku.
8. ŚMK mieszkający w tym samym kraju powinni spotykać się przynajmniej raz w roku, aby się organizować, reflektować nad drogą ŚMK oraz dzielić się pracą wykonaną przez poszczególne

wspólnoty lub grupy. Należy również wykorzystywać wszelkie narzędzia umożliwiające spotkania online, aby móc spotykać się częściej.

9. W krajach, w których współistnieją ŚMK lokalni i ŚMK z innych krajów, zachęca się do stopniowej integracji ich działań i spotkań poprzez wspólne inicjatywy.
10. Wszyscy ŚMK przebywający w tym samym kraju należą do jednego Stowarzyszenia, dlatego nie ma sensu, aby działali oddzielnie. Wspólna droga powinna łączyć i szanować rytm różnych środowisk ŚMK pochodzenia, pracując w oparciu o wspólne kierunki wynikające z ustaleń międzynarodowych oraz wzajemną pomoc. Zachęca się również do zapraszania ŚMK z innych krajów na spotkania lub zgromadzenia (najczęściej online), aby dzielili się świadectwem, prowadzili formację lub wspólnie podejmowali refleksję, słuchając w ten sposób innych głosów, które pomagają zrozumieć, jak przeżywane jest bycie ŚMK w różnych rzeczywistościach oraz budować między nimi więzi.

FORMACJA

Jako grupa Świeckich Misjonarzy Kombonianów stawiamy na formację, która nadaje wiarygodność naszemu powołaniu (święci i kompetentni). Formacja ta powinna być podejmowana z powagą i trwać wystarczająco dużo czasu, aby mogło dojrzeć powołanie jako dar Boży w służbie misji.

Formacja powinna przygotowywać kandydata do zaangażowania jako ŚMK na całe życie.

Zatwierdziliśmy „**Międzynarodowy przewodnik formacyjny ŚMK**”, który wszystkie nasze grupy powinny stosować przy opracowywaniu programu formacyjnego na różnych etapach formacji w każdym kraju. Przewodnik ten gromadzi wcześniejsze ustalenia, wyjaśnia wszystko, co dotyczy naszej formacji, i stanowi punkt odniesienia we wszystkich sprawach z nią związanych.

ASPEKTY EKONOMICZNE

- Chcemy włączyć ekonomię w nasze życie duchowe, aby żyć w oparciu o zaufanie Opatrzności i modlitwę. W tym sensie prosimy grupy, aby w swoich programach formacyjnych uwzględniły temat relacji z pieniędzmi, opierając naszą stabilność i zaufanie na Bogu.
- Międzynarodowy Fundusz Wspólny jest podstawowym narzędziem ruchu ŚMK. Każda grupa powinna regularnie wносить dobrowolną, coroczną składkę, ustalaną w każdym kraju po rozeznaniu ekonomicznym, jako wyraz współodpowiedzialności za wspólną misję.
- Świadomi, że należymy do tej rodziny ŚMK, jesteśmy wezwani do odpowiedzialności za utrzymanie grupy. W tym sensie wszyscy ŚMK powinni wносить wkład do lokalnego funduszu grupy. Z tego funduszu lokalnego grupa powinna także przekazywać środki do Międzynarodowego Funduszu Wspólnego, zarządzanego przez Komitet Centralny. Znamy trudności i różnice między realiami poszczególnych krajów, w których jesteśmy obecni, ale wierzymy, że każdy może w jakiś sposób się przyczynić. Każdy członek powinien wziąć odpowiedzialność za trwałość ruchu. Wkłady mogą mieć formę pieniędzy, ale także dóbr lub pracy.
- Nie odkładać wpłat do Międzynarodowego Funduszu Wspólnego na koniec roku oraz informować skarbnika Komitetu Centralnego.
- Skarbnik Komitetu Centralnego będzie przysyłał do poszczególnych krajów roczny budżet oraz roczne sprawozdanie wydatków. Przejrzystość jest bardzo ważna i sprzyja zwiększaniu składek.

- Powinniśmy być współodpowiedzialni za misję. Zachęcamy kraje mające większe możliwości do wspierania ŚMK z innych krajów, ponieważ jesteśmy jednym ruchem.
- W procesie naszej autonomii finansowej zachęcamy różne grupy do formowania swoich członków w zakresie aspektów finansowych, takich jak: przygotowywanie projektów rozwojowych opartych na lokalnych potrzebach, pozyskiwanie funduszy, księgowość...
- Jesteśmy również wezwani do animowania Kościoła lokalnego oraz wszystkich ludzi dobrej woli, aby wspierali nasze działania misyjne.
- Nie wystarczy angażować się w projekty – jesteśmy także wezwani do przejrzystego przedstawiania rozliczeń (księgi kasowe, konta bankowe z więcej niż jednym podpisem...).
- Środki przekazywane wspólnotom na misjach powinny przechodzić przez Międzynarodowy Fundusz Wspólny, a jeśli nie jest to możliwe, należy przynajmniej informować o przekazywanych kwotach.
- Każdy kraj powinien określić swój cel na podstawie budżetu przedstawionego przez Komitet Centralny i przekazać tę informację do marca każdego roku. Należy również poinformować, w jaki sposób planuje się zebrać te środki, np. poprzez konkretne działania lub określony procent zebranych funduszy przeznaczony na Międzynarodowy Fundusz Wspólny.
- Wspólnoty międzynarodowe powinny przekazywać informacje finansowe (budżet i sprawozdania) do Komitetu Centralnego, kraju lokalnego oraz kraju pochodzenia, aby poznać rzeczywisty koszt naszej obecności misyjnej – przynajmniej raz w roku.
- Każdy kraj powinien przygotowywać coroczny budżet i sprawozdanie finansowe (zaleca się jego przekazywanie do Komitetu Centralnego).
- Zachęcamy do osobistego wkładu, który może być składany z okazji międzynarodowego dnia ŚMK, co wzmacnia poczucie przynależności do naszej międzynarodowej rodziny ŚMK. Wkład ten powinien być przekazywany przez kraj, a następnie przesyłany do Międzynarodowego Funduszu Wspólnego.
- Zaleca się organizowanie co najmniej jednego spotkania online rocznie dla skarbników w połowie roku (jeśli odbywają się dwa, mogą mieć miejsce na początku każdego półrocza).
- Należy informować Komitet Centralny o prośbach o środki dla jakiegokolwiek grupy ŚMK z innego kraju lub prowincji, aby zapewnić wiedzę i koordynację działań.

Na funkcjonowanie każdego ruchu niezbędne są środki finansowe.

Wsparcie ekonomiczne międzynarodowe:

Posiadamy Międzynarodowy Fundusz Wspólny, z którego Komitet Centralny organizuje swoje działania.

Na podstawie budżetu opracowanego przez Komitet Centralny każda grupa przeprowadza rozeznanie ekonomiczne, aby wnieść do niego swój wkład, zgodnie z realiami poszczególnych grup (do decyzji każdego kraju należy określenie części wkładu ŚMK oraz prowincji MCCJ tam, gdzie są obecni ŚMK, z uwzględnieniem ich konkretnej sytuacji).

Do tego funduszu mogą również wносить wkład indywidualni ŚMK, jak również inni dobroczyńcy.

Można przedstawiać projekty dotyczące funkcjonowania tam, gdzie uzna się to za stosowne (ruch ŚMK w danym kraju, Rada Generalna, jakaś Prowincja Komboniańska lub niezależna instytucja, która może udzielić wsparcia).

Wsparcie ekonomiczne kontynentalne:

Ważne jest, aby jasno określić sposób pokrywania kosztów powstających na poziomie kontynentalnym. Powinno to być ustalone zgodnie z kryteriami Stowarzyszenia oraz z uwzględnieniem różnych realiów każdego kontynentu.

Wsparcie finansowe na poziomie kontynentalnym może być realizowane poprzez Międzynarodowy Fundusz Wspólny, z określonym limitem dla każdego Komitetu Kontynentalnego. W celu realizacji niektórych działań kontynentalnych Komitet Kontynentalny może zwrócić się do Komitetu Centralnego o środki z Funduszu Międzynarodowego.

Komitet Centralny przeanalizuje zasadność wsparcia finansowego danej inicjatywy oraz dostępność środków i odpowie na wniosek zgodnie z możliwościami. Wniosek powinien zostać złożony co najmniej z miesięcznym wyprzedzeniem. Wnioskodawca zobowiązany jest przekazać sprawozdanie z wykorzystania tych środków w celu zapewnienia przejrzystości.

Wsparcie ekonomiczne każdego kraju:

Każdy kraj powinien posiadać lokalny fundusz wspólny, z którego będzie pokrywał własne wydatki oraz uczestniczył w Międzynarodowym Funduszu Wspólnym. Ważne jest jasne określenie sposobu finansowania wydatków na poziomie kraju, zgodnie z kryteriami Stowarzyszenia i z uwzględnieniem lokalnych realiów.

Należy dążyć do jak największego zaangażowania ŚMK poprzez wspólnotowe rozeznanie ekonomiczne, umożliwiające sprawiedliwy udział w kosztach funkcjonowania ruchu.

Można również poszukiwać zewnętrznych źródeł finansowania, które będą wspierać działalność ŚMK w kraju, miejsca misji oraz zobowiązania międzynarodowe.

DUCHOWOŚĆ ŚWIECKICH MISJONARZY KOMBONIANÓW

Bez pokarmu materialnego ciało traci siły, bez pokarmu duchowego duch również słabnie. Nasze życie misyjne potrzebuje stałego umacniania. Pokarmu, którego szukamy osobiście i we Wspólnocie. Pokarmu, który znajdujemy w Słowie, w Modlitwie, w Medytacji, w Sakramentach... we Wspólnocie.

Ze Zgromadzenia proponujemy następujące wyzwania:

1. Uznawać, że ŚMK ma za mistrza i przewodnika Chrystusa, który zachęca go do wychodzenia ku drugiemu człowiekowi, i powinien prowadzić życie spójne z tym, w co wierzy.
2. Pamiętać, że modlitwa, Słowo Boże oraz dzielenie charyzmatu z Rodziną Komboniańską prowadzą nas do dzielenia losu z najuboższymi i najbardziej opuszczonymi.
3. Ustanowić na poziomie grupy lokalnej kalendarz modlitwy, rekolekcji, sakramentów oraz przeglądu życia wspólnotowego.
4. Przemieniać nasze serce, aby przemieniać świat, ponieważ pierwsza ewangelizacja zaczyna się od nas (głoszenie i demaskowanie zła). Duchowość ŚMK powinna być rozwijana i pogłębiana w kontekście drogi formacji ciągłej w duchu św. Daniela Comboniego, w świetle Ewangelii. Należy zapewnić formację osobistą i wspólnotową poprzez spotkania lokalne i międzynarodowe.
5. Bycie świadkami stanowi centrum duchowości ŚMK. Dlatego zachęcamy do animacji misyjnej w Kościołach na naszym terenie (promowanie świadomości misyjnej).
6. Utrzymywać spotkania braterskie ŚMK na poziomie lokalnym (rekolekcje), aby dzielić się modlitwą i Słowem.
7. Przeżywać w sposób spójny nasze życie sakramentalne i duchowe.
8. Poznać i odmawiać modlitwę Rodziny Komboniańskiej.

Poprzez te zobowiązania jesteśmy wezwani, aby łączyć wiarę z życiem, aby iść i żyć w historii, wiedząc, że Bóg i duch św. Daniela Comboniego żyją z nami.

PRZEŻYWANIE CHARYZMATU KOMBONIAŃSKIEGO

Jesteśmy nosicielami wielkiego skarbu – powołania świeckich misjonarzy komboniańskich rozsianych po świecie. W ramach tego wezwania i szczególnego powołania życiowego konieczne jest przejście procesu rozeznania tego powołania - przyjęcie własnej tożsamości oraz wypracowanie stylu przeżywania wiary chrześcijańskiej opartego na osobistym spotkaniu z Jezusem i inspirowanego nauczaniem św. Daniela Comboniego.

Dlatego proponujemy:

1. Powrót do źródeł komboniańskich: ponowne odczytanie historii, dokumentów i nauczania św. Daniela Comboniego.
2. Umacnianie lub wspieranie tworzenia grup świeckich (określanych jako „Duchowość Komboniańska”, „Przyjaciele Comboniego” lub podobnie), które chcą dzielić charyzmat tam, gdzie jesteśmy obecni. Opierając się na formacji, animacji misyjnej oraz zaangażowaniu w JPIC (Sprawiedliwość, Pokój i Integralność Stworzenia), tworząc sieci krajowe, pobudzając zaangażowanie na poziomie globalnym oraz wspierając misję poza naszymi granicami.
3. Oferowanie kursów duchowości komboniańskiej w ramach Rodziny Komboniańskiej, z udziałem świeckich (stacjonarnie lub online). Poprzez pogłębione studium źródeł komboniańskich kurs powinien umożliwić uczestnikom doświadczenie bycia kombonianinem dzisiaj w ich przestrzeni życia i misji. Powinien także sprzyjać refleksji i nadawaniu nowego znaczenia dziedzictwu komboniańskiemu.
4. Upowszechnianie doświadczeń misyjnych Rodziny Komboniańskiej.
5. Uczestnictwo w spotkaniach z innymi świeckimi misjonarzami, co wzmacnia naszą tożsamość i pomaga rozpowszechniać charyzmat komboniański. Należy dążyć do tego, aby poprzez struktury diecezjalne w każdym kraju umożliwiać takie spotkania przynajmniej raz w roku.
6. Rozwijanie wspólnych form identyfikacji na poziomie światowym: Dzień ŚMK (trzecia niedziela Adwentu – Niedziela Radości), logo ŚMK, pieśń ŚMK, motto ŚMK, koszulki ŚMK, pamięć o zmarłych ŚMK – pracując w krajach nad promowaniem tej wspólnej tożsamości.

PROMOCJA POWOŁAŃ ŚMK

Misja potrzebuje misjonarzy i misjonek, którzy niosą miłość Boga do najdalszych zakątków i do najbardziej potrzebujących ludzi.

Wiemy, że najlepszą promocją powołań jest świadectwo życia. Dlatego obecność jako świeccy w rzeczywistościach kościelnych i społecznych naszego środowiska jest istotną częścią naszego misyjnego „wyjścia”.

Wiemy, że powołanie misyjne nie zależy od nas, lecz od Pana żniwa. Jednak w naszej mocy leży wspieranie powołań tych, którzy zostali wezwani do misji.

Jak wskazano w dokumencie „**Promocja powołań ŚMK**” z 2015 roku, zachęcamy do **opracowania systematycznego planu promocji powołań** w naszych grupach. Można oprzeć się na tej propozycji lub innych, którymi się podzielimy:

1. Dzielić się naszymi planami i materiałami dotyczącymi promocji powołań na platformie formacyjnej.
2. Współpracować z innymi grupami misyjnymi w promocji powołań, zwłaszcza jako Rodzina Komboniańska.

3. Modlić się o powołania. Być cierpliwym i umieć czekać.
4. Prowadzić promocję powołaniową angażującą młodych w nasze działania.

KOMUNIKACJA I PRACA W SIECI

Zatwierdziliśmy „Plan komunikacji dla ŚMK”, który stanowi ogólny plan, z którego wszystkie grupy powinny korzystać, tworząc własne plany komunikacyjne. Powinien on również służyć zrozumieniu sposobu, w jaki chcemy rozwijać komunikację zarówno wewnętrzną, jak i zewnętrzną.

SPRAWIEDLIWOŚĆ, POKÓJ I INTEGRALNOŚĆ STWORZENIA

W świecie, w którym nadal istnieje wiele niesprawiedliwości, nierówności i przemocy, inspirujemy się encykliką „*Laudato Si*” papieża Franciszka oraz naszym charyzmatem komboniańskim w zaangażowaniu na rzecz Sprawiedliwości, Pokoju i Integralności Stworzenia jako jednego ze znaków czasu współczesnej misji.

Aby grupy ŚMK w poszczególnych krajach mogły stopniowo wejść w proces współpracy i koordynacji działań JPIC, proponujemy następujące kroki:

1. Zachęcać do debaty i refleksji w różnych grupach ŚMK nad organizacją działań JPIC w każdym kraju, zaczynając od refleksji nad własnym stylem życia.
2. Wyznaczyć osobę odpowiedzialną za JPIC, zgodnie z potrzebami i realiami naszej obecności.
3. Wspierać tworzenie komisji JPIC jako Rodziny Komboniańskiej w każdym kraju (jeśli jeszcze nie istnieje).
4. Współpracować z istniejącymi inicjatywami Rodziny Komboniańskiej na poziomie krajowym i międzynarodowym (można w tym celu powołać przedstawiciela ŚMK ds. JPIC na poziomie międzynarodowym, który będzie łącznikiem między różnymi doświadczeniami i reprezentantem w sieci komboniańskiej). Zachęcamy także do włączania się w istniejące sieci organizacji społecznych, ponieważ działania JPIC wymagają podejścia globalnego.
5. Wybrać konkretny temat JPIC (np. ekologia, górnictwo, migracja, przemoc wobec kobiet...) i pogłębiać go, pamiętając o globalnej perspektywie

RODZINA KOMBONIAŃSKA

Naszym marzeniem jako Rodziny Komboniańskiej (Bracia, Ojcowie, Siostry, świeccy konsekrowani i świeccy) jest budowanie bliższych relacji między wszystkimi jej członkami, pracując wspólnie i we współodpowiedzialności, czując się braćmi i siostrami, żyjąc i dzieląc ducha Comboniego.

Aby osiągnąć ten cel, proponujemy:

1. Koordynację działań jako Rodzina Komboniańska w każdym kraju: opracowywanie wspólnych propozycji, działań, projektów, modlitw, rekolekcji, formacji – we wspólnej odpowiedzialności.
2. Szczególne celebrowanie dnia św. Daniela Comboniego jako Rodzina Komboniańska oraz organizowanie spotkania z udziałem jej członków (może ono odbywać się w dniu ŚMK).
3. Organizowanie spotkania Rodziny Komboniańskiej w każdym kraju, zgodnie z jego realiami.
4. Poznawanie i rozwijanie współpracy z innymi grupami świeckich żyjącymi tym samym charyzmatem.

WSPÓLNOTY MIĘDZYNARODOWE

Wspólnoty na misji

1. Na misji ważne jest, aby każda rodzina miała swoją własną przestrzeń, fizycznie oddzieloną, zapewniającą prywatność na czas życia rodzinnego, ale bez izolowania się od życia wspólnotowego z innymi członkami. W tym celu pomocne może być opracowanie przez wspólnotę ŚMK planu wspólnotowego z momentami wspólnymi dla rodzin i osób stanu wolnego. Może to stanowić wskazówkę, ale nie powinno ograniczać wspólnych działań.
2. Kiedy rodzina znajduje się w procesie przygotowania i jest gotowa do wyjazdu na misję, koordynacja powinna wspólnie z nią rozeznawać najbardziej odpowiednie miejsce, dokonując wcześniejszej analizy potrzeb dzieci, szczególnie w zakresie edukacji w miejscu zamieszkania oraz możliwości opieki pediatrycznej, jeśli jest to konieczne. W porozumieniach z prowincją przyjmującą należy uwzględnić potrzeby dzieci, a odpowiedzialności finansowe powinny być ustalone z rodzicami. Każdy przypadek wymaga oceny możliwości i wykonalności. Dzieci i młodzież powinny przejść przygotowanie przed wyjazdem na misję (w tym przygotowanie psychologiczne).
3. W przypadku ciąży podczas okresu misji ważne jest, aby rodzice pozostawali w stałym dialogu z koordynacją ŚMK kraju pochodzenia i kraju przyjmującego oraz wspólnie znajdowali najlepsze rozwiązania, zwłaszcza w zakresie opieki prenatalnej nad kobietą w ciąży.
4. Życie wspólnotowe jest błogosławieństwem, ale czasami nasze postawy osobiste mogą powodować trudności. Należy dołożyć wszelkich starań, aby przestrzegać ustaleń międzynarodowych dotyczących wspólnot międzynarodowych oraz prowadzić dialog na temat różnych aspektów naszej obecności misyjnej jako wspólnoty, z otwartością i świadomością, że Pan nas zgromadził razem, aby służyć swojemu ludowi.
5. Każda wspólnota ŚMK może opracować roczny kalendarz, aby zaplanować wspólne spotkania z najbliższymi ŚMK. Może to stanowić wskazówkę, ale nie powinno ograniczać wspólnych działań.

Wspólnoty międzynarodowe

Na Zgromadzeniu Międzynarodowym w Maia w 2012 r. zatwierdzono, że: „*Stawiamy na zapewnienie ciągłości wspólnot, zwłaszcza tych międzynarodowych, dlatego w naszym rozeznaniu będzie to priorytet*”.

Konkretne propozycje:

1. Zrozumieć, że niektóre wspólnoty międzynarodowe mają charakter priorytetowy, co nie oznacza, że są lepsze od innych obecności misyjnych, lecz że zobowiązujemy się w pierwszej kolejności zapewnić ich ciągłość.
2. Dążyć do umiędzynarodowienia naszej obecności misyjnej: zapewniać ciągłość tam, gdzie mamy wspólnoty międzynarodowe, oraz wprowadzać wymiar międzynarodowy w inne miejsca i wspólnoty, w których służymy jako ŚMK.
3. Mając na uwadze, że ciągłość obecności misyjnej jest dla nas wartością, nie zapominać, że potrzeby misji i kompetencje zawodowe są również istotnymi czynnikami przy wyborze kraju postania ŚMK.
4. Pamiętać, że – jeśli to możliwe – lepiej otworzyć drugą wspólnotę w tym samym kraju niż rozpoczynać działalność w nowym kraju.
5. Decyzja o postaniu będzie podejmowana przez Komitet Centralny w dialogu z zaangażowanymi grupami ŚMK, odpowiednimi prowincjami MCCJ oraz – jeśli to możliwe – Komitetami Kontynentalnymi.
6. Przeglądać porozumienia o współpracy z prowincjami MCCJ, w których ŚMK powinni być postrzegani jako współpracownicy misyjni w ramach Rodziny Komboniańskiej. Należy włączyć

te prowincje w proces decyzyjny jako głównych partnerów oraz umożliwić kontynuację naszej obecności poprzez informowanie o wysłaniu nowych osób.

7. Każdy ŚMK wysyłany do wspólnoty międzynarodowej powinien przejść formację w zakresie doświadczenia życia wspólnotowego oraz zapoznać się z „Kartą wspólnot międzynarodowych”.
8. Decyzje dotyczące wspólnot międzynarodowych powinny obejmować w pierwszej kolejności samą wspólnotę, zespoły koordynujące ŚMK krajów pochodzenia i przyjmującego, przełożonych prowincjalnych MCCJ oraz Komitet Centralny.
9. Należy zwracać większą uwagę na przejścia w misji – nie powinno się zmieniać wszystkich ŚMK jednocześnie. Trzeba zapewnić czas wspólnej obecności nowych z tymi, którzy są już dłużej, aby wprowadzić ich w kulturę i rzeczywistość.
10. Komitet Centralny, zgodnie ze swoimi możliwościami, powinien odwiedzać wspólnoty międzynarodowe zawsze, gdy jest to konieczne.

Ważne aspekty przy tworzeniu i funkcjonowaniu wspólnot międzynarodowych ŚMK:

- Wprowadzanie nowych Świeckich Misjonarzy Kombonianów.
- Relacje między ŚMK lokalnymi a zagranicznymi.
- Istnienie wspólnego funduszu w każdym kraju, zarządzanego przez ŚMK, zgodnie z ustaleniami krajowymi.
- Dążenie do ciągłości projektów.
- Utrzymywanie dobrej komunikacji.
- Znajomość pracy i rzeczywistości tych wspólnot, aby ułatwić zaangażowanie wszystkich.
- Regulamin (statut) każdego kraju powinien uwzględniać zalecenia zatwierdzone przez komitety kontynentalne i zgromadzenia międzynarodowe.
- Powinny odbywać się coroczne spotkania wszystkich ŚMK w danym kraju.
- Koordynator ŚMK powinien być osobą świecką.
- Na początku każdego roku powinien być przygotowany wspólnotowy projekt życia.
- Jeśli sprzyjają temu warunki, należy planować wspólne działania w ramach Rodziny Komboniańskiej.
- Językiem używanym we wspólnocie powinien być język urzędowy kraju, w którym się pracuje, natomiast językiem posługi misyjnej – język ludzi, którym się służy.
- Powinien istnieć stały dialog między zaangażowanymi prowincjami.
- W każdej prowincji powinien być wyznaczony towarzyszący MCCJ dla ŚMK.
- Należy uważać, aby nasza działalność nie odbierała pracy lokalnej ludności ani nie przejmowała roli liderów od lokalnych animatorów ewangelizacji.

POWRÓT DO KRAJU POCHODZENIA

Reintegracja

Reintegracja i ewaluacja są podstawowymi elementami domykającymi doświadczenie misyjne poza krajem pochodzenia oraz przygotowującymi do przyszłości. Powrót jest momentem trudnym, który należy starannie przeżyć i przeanalizować.

Niektóre elementy do uwzględnienia

- Przeprowadzić ewaluację po powrocie.
- Zapewnić środki finansowe ułatwiające reintegrację ŚMK (na około trzy miesiące...).
- Wyznaczyć osobę odpowiedzialną za przyjęcie powracających na poziomie regionu lub kraju (osoba lub zespół koordynujący), która będzie pośredniczyć i mobilizować całą grupę do wsparcia powracających (zarówno emocjonalnie, jak i np. w poszukiwaniu pracy).

- Zrozumieć potrzebę otrzymania wsparcia w procesie reintegracji społecznej i kulturowej oraz w leczeniu ran.
- Zaleca się, aby powracający poświęcili czas dla siebie i rodziny, uczestniczyli w kursach uzupełniających itd.

Zaangażowanie w i jako ŚMK

1. Jako część swojego powołania, ŚMK po powrocie pozostają zaangażowani w Kościół lokalny i w ruch. Nasze powołanie misyjne wymaga, aby po okresie readaptacji potrafić rozeznawać, do jakiej misji Pan nas wzywa w nowym etapie życia.
2. Obszary zaangażowania:
 - włączenie się w grupę ŚMK w swoim kraju i współpraca z nią,
 - zaangażowanie w działania JPIC, pomoc migrantom oraz inicjatywy na rzecz sprawiedliwości i solidarności społecznej,
 - dawanie świadectwa swojego doświadczenia w różnych środowiskach kościelnych i świeckich,
 - udział w inicjatywach Rodziny Komboniańskiej i Kościoła lokalnego, które służą uwrażliwianiu i formacji społeczeństwa oraz wspólnot chrześcijańskich na rzeczywistość krajów ubogich, z którymi dzieliliśmy życie na misji,
 - udział w animacji misyjnej, zwłaszcza w duszpasterstwie powołań,
 - udział w koordynacji, formacji nowych kandydatów, ich przyjmowaniu i towarzyszeniu,
 - współpraca z diecezjalnymi ośrodkami misyjnymi,
 - współpraca z organizacjami wspierającymi misje, w szczególności projekty ŚMK.

NIEKTÓRE ASPEKTY PRAKTYCZNE

Uznanie prawne

Powinniśmy nadal podejmować kroki w kierunku uzyskania uznania prawnego, zarówno kościelnego, jak i cywilnego, w poszczególnych krajach oraz na poziomie międzynarodowym.

Ubezpieczenie

Wszyscy, którzy są wysyłani na misję poza swoim krajem pochodzenia, powinni posiadać ubezpieczenie zdrowotne oraz zabezpieczenie społeczne na emeryturę, przy czym formy te różnią się w zależności od sytuacji kraju i grupy.

Umowy

1. Każdemu wyjazdowi powinny towarzyszyć umowy obejmujące wszystkie zaangażowane strony.
2. Podstawowe elementy, które powinny znaleźć się w umowie:
 - Projekt i obszary pracy, w które ŚMK będzie zaangażowany,
 - Podpisy osób odpowiedzialnych za projekt (prowincje i ŚMK),
 - Aspekty ekonomiczne: udział różnych stron (NGO, prowincja wysyłająca, prowincja przyjmująca, Kościół lokalny...),
 - Czas trwania,
 - Zaangażowanie wszystkich stron w podpisanie umowy,
 - Określenie zobowiązań, praw i obowiązków wszystkich stron.

Zaangażowanie wszystkich stron

- Udział ŚMK wyjeżdżającego,
- Udział grupy ŚMK (koordynacja, NGO...),
- Udział Kościołów lokalnych (pochodzenia i przyjmującego),
- Udział prowincji (wysyłającej i przyjmującej),
- Udział instytucji formalnych (NGO, rząd...),
- Udział przyjaciół i dobroczyńców,
- Udział projektów, w których ŚMK pracują.

Relacje między wszystkimi podmiotami

Rola Komitetu Centralnego ŚMK

- Znać sytuację wspólnot misyjnych.
- Towarzyszyć wspólnotom misyjnym.
- Znać zapotrzebowanie na misjonarzy w różnych wspólnotach oraz dostępność osób do wyjazdu w danym czasie.
- Koordynować wysyłanie nowych ŚMK do wspólnot.
- Ułatwiać komunikację między wszystkimi stronami.
- Pełnić rolę mediacyjną w konfliktach we wspólnotach oraz między nimi a grupami krajowymi i zaangażowanymi prowincjami.

Rola grupy ŚMK wysyłającej

- Utrzymywać stały dialog (poprzez zespół koordynujący) z Komitetem Centralnym, grupą ŚMK kraju przyjmującego oraz prowincją przyjmującą (i odpowiedzialnymi za projekty), w celu znalezienia odpowiednich projektów dla ŚMK.
- Przygotowywać i wysyłać ŚMK na misje.
- Towarzyszyć ich doświadczeniu oraz troszczyć się o ich potrzeby na miejscu i po powrocie.
- Promować animację misyjną i rozpowszechniać doświadczenia ŚMK w miejscach pochodzenia.
- Towarzyszyć rodzinom, parafiom itd. w czasie pobytu na misji.
- Wybrać odpowiedni moment posłania (zgromadzenie, święto komboniańskie...).

Rola prowincji wysyłającej

- Współpracować w przygotowaniu ŚMK jako podstawowej formy wsparcia.
- Przedstawiać ŚMK jego diecezji pochodzenia w celu współpracy i posłania.
- Przedstawiać ŚMK prowincji przyjmującej w ramach wspólnie uzgodnionego projektu.

Rola parafii pochodzenia

- ŚMK czuje się częścią Kościoła lokalnego o charakterze misyjnym, który stanowi uprzywilejowane środowisko i wspiera go w jego zaangażowaniu przed wyjazdem i po powrocie.
- Wspiera ŚMK materialnie i duchowo.
- Oczekuje w zamian stałej animacji poprzez komunikację (listy, zdjęcia...) oraz zaangażowanie w animację misyjną po powrocie.

Rola grupy ŚMK i/lub prowincji MCCJ przyjmującej

- Poznać kandydatów lub posiadać o nich wystarczające informacje.
- Serdecznie przyjąć ŚMK.
- Zapewnić program formacji i inkulturacji.
- Pomóc ŚMK poznać ludzi i szanować ich kulturę.

- Wyznaczyć towarzyszącego z prowincji dla ŚMK.
- Wspierać współpracę między ŚMK lokalnymi i zagranicznymi.
- Sprzyjać prostemu stylowi życia bliskiemu ludziom.
- Zapewnić niezależność grupy przy jednoczesnym zachowaniu jedności z prowincją.

Rola parafii przyjmującej

- Ważne jest, aby projekt wynikał ze świadomości i potrzeb wspólnoty chrześcijańskiej i Kościoła lokalnego, w którym ŚMK będzie pracował.
- Kluczowe jest maksymalne zaangażowanie ludzi i animatorów wspólnoty zarówno w przygotowanie projektu (cele, udział osób lokalnych, udział ekonomiczny...), jak i w jego realizację i ocenę.
- Aby uniknąć uzależnienia i postaw roszczeniowych, należy stawiać na rozwój zasobów ludzkich i materialnych oraz formację lokalnych liderów zdolnych do kontynuowania projektu.

Elementy te powinny być uwzględnione zarówno w programach formacyjnych (początkowych i ciągłych), jak i w umowach.